

[Aase Olesen]

Ud fra den forudsætning vil det radikale venstre stemme for lovforslaget.

Flygaard (DR):

Jeg kan forstå bl. a. på fremskridtspartiets ordfører, at forståelsen for de små rækker meget langt op, når man selv i tilfælde, hvor der er tale om ganske betydelige gevinster, vil være med til at fritage for beskatning og ikke vil være med til en mere effektiv beskatning end den, man har i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 118 stemmer mod 19.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Lejeværdi af egen bolig m.v. i 1981).

Lovforslag nr. L 198. Fremsat 1/4 81. Første behandling 7/4 81. Betænkning 6/5 81).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Glistrup (FP):

Jeg skal anbefale folketingets medlemmer at stemme for de 5 ændringsforslag, som er stillet af fremskridtspartiet.

Ændringsforslag nr. 1 og nr. 8 hænger sammen. De vedrører de mennesker, som inden for det sidste års tid har været ude for at skulle lave væsentlige nybygninger på deres grund, eller som har foretaget tilbygning

ger eller ombygninger. Det er ganske givet, at som rentesituationen har udviklet sig – og også på baggrund af de vanskeligheder, der er med at få byggeri igennem i Danmark – skal de mennesker, som iværksætter byggerier, ikke rammes med bål og brand fra skattevæsenets side, lige så snart de er ved at være færdige med deres byggeri. Det er rimeligt, at de får en passende overgangsregel, uden at der er særbestemmelser, som bevirker, at de med det samme kommer ud for en meget kraftig beskatning.

Ændringsforslag nr. 5 drejer sig i og for sig om noget, som man efterhånden må leve op til i folketinget at kunne forstå, nemlig at der ikke er nogen som helst grund til, at man skal diskriminere de mennesker – det er jo typisk de socialt mere svagt stillede – der har deres parcelhus liggende oppe på en etage, altså med andre ord har en ejerlejlighed, sammenlignet med dem, der har en villa liggende ude i naturen. Der må gælde de samme regler for ejerlejlighedsbenyttelse, som der gælder for parcelhuse.

Ændringsforslag nr. 6 vedrører standardfradraget, og der er bare tale om en pristalsajourføring. Som bekendt er det nuværende standardfradrag fastsat i kroner og øre i 1965. Ministeren vil have, at man i 1981 skal køre med, at 2.000 kr. fra 1965 skal svare til 2000 kr. for 1981. Det er vist gået op for os andre, at der er sket en vis møntforringelse i de forløbne 16 år. Det er derfor aldeles horribelt, at man lader sådan en sats blive stående uændret i kroner og øre. Kunne man tænke sig, at der var grupper med en nogenlunde stærk interesseorganisation, der havde været ude for, at de i 16 år ikke havde fået reguleret en bestemt sats, som var fastsat i kroner? Det er en så horribel ting i sammenligning med lovgivningen i øvrigt, at man selvfølgelig må gennemføre i hvert tilfælde en vis pristalsregulering, sådan som ændringsforslag nr. 6 altså er udtryk for.

De 4 ændringsforslag, jeg hermed har omtalt, har tidligere været fremsat og diskuteret her i folketinget. Derimod er fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 7 noget nyt, som ikke før har været til behandling her i folketinget.

Situationen er den, at der er masser af mindre næringsdrivende rundt omkring i Danmark, som f. eks. har deres håndværksvirksomhed eller deres butik eller et eller an-

[Glistrup]

det andet erhverv – vognmand, eller hvad det nu kan være – i tilslutning til deres bolig. Her var det sådan gennem en menneskealder, at skattevæsenet, så snart den erhvervs-mæssige del bare oversteg 25 pct., kom og sagde: så skønner vi også over boligværdien. Man beskattede da de pågældende mennesker, der altså havde blandet benyttelse af deres ejendom, til erhverv og til bolig, mægtig hårdt skønsmæssigt.

Det kæmpede fremskridtspartiet selvfølgelig imod, og for et par år siden, i 1979, fik vi omsider folketingsflertallet med os. Men da man så teknisk i ministeriet skulle udforme de regler, der i den anledning skulle laves, kom man til at give en regel, som i hvert tilfælde i praksis er blevet fortolket – med en lidt uklar lovtekst – på den måde, at man ikke kan foretage bygningsafskrivning på sit værksted, eller hvad det nu er, småfabrikation, eller hvad man nu har, fordi man har lavet en rimelig ordning, hvorefter disse mennesker skal behandles med hensyn til lejeværdi på samme måde som andre. Det kan selvfølgelig ikke være rigtigt, at man, når man har kørt med en grænse på 25 pct. i den ene forbindelse, pludselig skal indføre en skærpelse derved, at man sætter grænsen ved 51 pct. Jeg tror aldrig nogen sinde, folkettinget har drømt om at ville indføre en sådan særregel for dem, der altså har en erhvervs-mæssig udnyttelse af ejendommen, som ligger et sted mellem 25 pct. og 49,9 pct.

Det var simpelt hen en svips, at man kom til at bruge udtrykket »overvejende«, og at man derefter i administrationen tog det ord så hårdt på ordlyden og fortolkede det på den måde, som man gjorde, altså stjal bygningsafskrivningen fra en masse mindre håndværkere og småindustri drivende rundt omkring i landet, alt efter hvordan nu deres boligforhold er. Det må man simpelt hen rette op på igen.

Man kan godt stemme for ændringsforslag nr. 7, uden at man af den grund taber ansigt. Vi var da i fremskridtspartiet også med til at stemme for ændringen i sin tid, for vi tænkte kun på, at man nu fik rimelige regler for disse parcelhusejere, som skulle foretage lejeværdiberegning på ganske samme måde som andre. Vi var heller ikke opmærksom på fra fremskridtspartiets side, at der som en følge af ændringen skete denne rene og skære tekniske fejltagelse. Da den nu er blevet opda-

get – i form af den ændring, der kom i ligningsvejledningen, som blev udsendt den 19. december 1980 – må vi sørge for at få en ændring gennemført hurtigst muligt, så praksis ikke dér kommer til at skeje ud og udvikle sig forkert.

Tilbage er der retsforbundets 3 ændringsforslag. Der kan være en vis logik i retsforbundets ændringsforslag, så meget skal medgives dem. Men det tør nok siges, at retsforbundet går ganske og aldeles fejl i byen med de ændringsforslag, som man her fremsætter.

For det første er man overhovedet ikke opmærksom på, at som situationen har udviklet sig med det meget, meget høje beskætningsniveau, som man efterhånden er kommet op på her i Danmark, holder den gammeldags logik fra det 19. århundrede med, at det at have en lejeværdi er lige så godt som andre indtægter, ikke stik længere. Det er ganske vist logisk, men når vi ser på virkningen i kroner og øre, er der rent ud tale om, at man for noget, der ikke giver nogen pengeindkomst, pludselig skal til at aflevere 67 pct. i klingende mønt. Det kan simpelt hen ikke nytte noget at køre på en eller anden litteratur fra universiteterne og sige: her skal vi følge noget teori, så kan folk bare gå fra hus og hjem, vi må absolut lade det teoretiske synspunkt ske fyldest.

Dertil kommer, at specielt i den situation, som vi befinder os i i dag, er masser af disse parcelhusejere, som først og fremmest vil blive ramt af den regel, folk, der som følge af den ulykkelige udvikling, der har været i de senere år med faldende realløn, stigende rentesatser, stigende udgifter til opvarmning og stigende udgifter til transport fra parcelhuset til arbejdspladsen, er kommet i en anspændt situation. Det er først og fremmest de familier, der er i børnealderen, om man så må sige, som har en stor restgæld, fordi de kun har ejet deres hus i ganske kort tid. Det er børnefamilierne, som man vil ramme først og fremmest og smide væk fra parcelhuset og ind i baggårdene til ubodelig skade for den videre sundhedsmæssige udvikling i befolkningen.

Det er altså et verdensfjernt og teoretisk forslag, som retsforbundet her har udarbejdet, som overhovedet ikke passer til tilstandene i Danmark i 1981. Derfor fortjener det kun at blive kastet i brokkassen. Når vi er kommet frem til bedre tilstande i Danmark,

[Bollmann]

hvor vi kan støtte ændringsforslag af denne karakter.

Wilhelm (VS):

Vi mener, at kombinationen af lejeværdi og rentefradragsret er en dårlig kombination, som har klart asociale virkninger, og er derfor tilhængere af en samtidig afvikling af disse ting. Men når man ikke vil det, siger det sig selv, at en eller anden form for lejeværdibeskatning må fastholdes, også fordi vi aldrig får afviklet rentefradragsretten for ejerboliger uden at have denne balancering med lejeværdien.

Regeringsforslaget eller forligspartiforslaget betyder jo reelt, at lejeværdien for 1981 i købekraft nedsættes med en 9-10 pct. Det er altså den modsatte vej af den med at fastholde, det er den modsatte vej af den, skatteministeren ellers har stået for, og det giver en varig udhuling af hele lejeværdibegrebet, hvilket også både bekræftes og cementeres af aftalen omkring lejeværdien for de næste 4 år. Vi er derfor imod dette lovforslag.

Af de 8 ændringsforslag, der er stillet, går de 5 ændringsforslag fra fremskridtspartiet jo klart ud på at konkurrere med centrum-demokraterne og overbyde centrum-demokraterne ved at tilbyde endnu flere skattefiduser og lempelser for ejerboligerne. Dem er vi selvsgat imod.

Retsforbundets ændringsforslag går ud på at skærpe lejeværdibeskatningen. Vi synes nok, det var rimeligt, om lejeværdierne havde undergået en stigning, der svarer til den faktiske indkomst- og prisstigning, der har fundet sted mellem 1980 og 1981, for alt andet betyder, at man faktisk udhuler denne eneste modydelse for ejerboligerens rentefradrag. Men det, retsforbundet foreslår, er jo for en typisk ejerbolig mere end en fordobling af lejeværdien i ét sæt. For en ejerbolig vurderet til 800.000 kr. er det mere end en fordobling, og den fordobling – eller mere end fordobling – som retsforbundets forslag indebærer, rammer også pensionisterne. Selv om retsforbundet opretholder en lidt anden sats for pensionistejerboliger end for andre, så er stigningen, pensionisterne bliver udsat for, i virkeligheden hårdere end den, andre bliver udsat for. Vi må derfor mene, at retsforbundets justering af lejeværdierne er meget for vidtgående, ligger langt, langt ud

over, hvad der svarer til indkomst- og prisudviklingen sammenlignet med 1980. Af den grund stemmer vi også imod retsforbundets ændringsforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti ønsker at stemme for lovforslaget uden ændringer.

Vi må sige til fremskridtspartiet, at fremskridtspartiet går ind for så stærke lempelser på dette område. Vi mener dog, at vi har nået et pænt resultat ved at lade lejeværdien være den samme i 1981 som i 1980. Det kan ikke undre os, at fremskridtspartiet stiller disse ændringsforslag, men det kan undre os særdeles, at de konservative, som i tide og utide taler om at styrke statsfinanserne, på denne måde vil være med til det modsatte af at styrke statsfinanserne. Det lyder i alt fald lidt hult, når man den ene dag siger, at man vil styrke statsfinanserne, og den anden dag går med til at svække statsfinanserne.

Flygaard (DR):

Retsforbundets ændringsforslag ved anden behandling af dette forslag til lov om ændring af ligningsloven er i overensstemmelse med de synspunkter, der blev fremsat ved lovforslagets første behandling.

Jeg skal meddele, at retsforbundet selvfølgelig ikke kan stemme for de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag; de vil generelt være udtryk for en betydelig statsfinansiel svækkelse.

Om retsforbundets ændringsforslag vil jeg ud over det, der står anført i betænkningen, sige, at det selvfølgelig er rigtigt, at der er tale om en ganske betragtelig forøgelse, i hvert fald hvis man vurderer det ud fra et relativt synspunkt, men man skal klart se retsforbundets forslag også ud fra et fordelingspolitisk synspunkt, nemlig ud fra synspunktet om at få bragt en større grad af balance imellem ejere og lejere.

Vi ønsker ikke, at det provenu, der bliver frigjort ved en vedtagelse af retsforbundets ændringsforslag, udelukkende skal have en statsfinansiel konsekvens. Vi har i betænkningen gjort opmærksom på, at vi mener, en ganske væsentlig del skal bruges til en forlængelse af proportionalsskattestrækket, men jeg kan føje til, at vi mener, det også vil være

[Glistrup]

kan vi begynde at føre akademiske diskussioner om udformning af regler efter retsforbundets tanker, men i den nuværende situation må det ganske og aldeles forkastes.

Altså ja til de fem gode fremskridtsforslag – det var en pleonasme, fremskridtsforslag er altid gode – og nej til de tre dårlige retsforbundsforslag. Det sidste var ikke nogen pleonasme. Det sidder, at retsforbundsforslag er gode, men de er det altså bare ikke i dette tilfælde.

Bakholt (S):

Sammenfattende kan man sige om de ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet, at de betyder en lempelse i ejendomsbeskatningen.

Et af dem er en særlig stor lempelse, nemlig standardfradragets forhøjelse fra det nu gældende maksimum på 2.000 kr. til 8.000 kr. Hvis et sådant forslag blev gennemført, ville det betyde ret så store provenumæssige tab for de offentlige kasser. Det kan ikke undre, at netop fremskridtspartiet stiller et sådant ændringsforslag, for det er jo fremskridtspartiets hovedopgave at få så lidt i de offentlige kasser som overhovedet muligt, så er det næsten ligegyldigt hvordan. Vi kan altså ikke støtte nogen af de ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet.

Andre ændringsforslag er stillet af retsforbundet, som går i den stik modsatte retning. Det kan vi heller ikke støtte. Det er jo sådan, at det foreliggende lovforslag er led i et forlig, indgået mellem socialdemokratiet, de radikale, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne fra maj sidste år. Det hedder i forliget, at provenuet skal være uændret for 1981. Vi må derfor afvise retsforbundets tanker.

Brixtofte (V):

Venstre kan undtagelsesvis støtte regeringen og dens forslag om uændret lejeværdi. Vi vil som en konsekvens heraf ikke stemme for nogen af ændringsforslagene.

For så vidt angår standardfradragene, er det sådan, at vi i venstre ønsker, at man skal have fradrag for faktisk afholdte omkostninger, og at vi er imod det standardfradrag, man har i dag. Derfor kan vi ikke stemme for det af hr. Glistrup foreslåede, at man forøger standardfradraget automatisk.

Til gengæld vil vi godt stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 5, hvorefter ejerlejligheder endelig ydes retfærdighed ved, at der indføres et vedligeholdelsesfradrag.

Venstre stemmer altså imod alle ændringsforslag på nær ændringsforslag nr. 5, som betyder, at ejerlejligheder får vedligeholdelsesfradrag som ejerboliger i øvrigt.

Hagen Hagensen (KF):

Som vi allerede gjorde opmærksom på ved førstebehandlingen, har vi ikke lod og del i den lejeværdi, der er fastsat gældende for 1980, og som man nu foreslår skal være uændret for 1981.

Vi finder, der er grund til at lempe og ikke skærpe, og ud fra den betragtning kan vi ikke stemme for de af retsforbundet stillede ændringsforslag, der er en klar skærpelse af lejeværdien i kroner og øre.

For så vidt angår fremskridtspartiets ændringsforslag, kan vi slutte os til dem alle sammen og stemme for dem, om end jeg ikke skal begrunde det med samme fyldige og svulstige ordvalg som hr. Glistrup, men nøjes med at sige, at de tankegange, der er indeholdt i de ændringsforslag, efter vores mening fører til rimeligere resultater. Det gælder ikke mindst forslagene om standardfradraget og dets ændring, og det gælder for øvrigt også det med de blandede ejendomme.

Når jeg har sagt dette, skal jeg blot sige i øvrigt, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse ved tredje behandling.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne sige, at CD i princippet har sympati for en del af fremskridtspartiets ændringsforslag. Det gælder ikke mindst forslaget om, at også ejerlejlighederne skal have standardfradrag. Det har vi selv tidligere været med til at foreslå. Men som man vil vide, er lovforslaget et led i forliget fra maj 1980, og vi har prioriteret selve det at få uændret lejeværdiberegning fra ét år til et andet som væsentligt bedre. Jeg tror, det er første gang i mange, mange år, at der ikke er sket en stigning i lejeværdiberegningen. Som følge deraf kan vi ikke støtte fremskridtspartiets ændringsforslag ved denne lejlighed. Men det kan være, der kommer en anden lejlighed,

[Flygaard]

rimeligt, om man i et vist omfang forhøjede personfradraget.

Det synes jeg f. eks. at venstresocialisterne burde have taget med ind i deres overvejelser, i hvert fald som de blev fremsat her fra tingets talerstol. Vi mener faktisk, der er taget højde for den problemstilling, der er fremført fra venstresocialisternes side.

Til slut skal jeg blot meddele, at et enkelt medlem af retsforbundets folketingsgruppe ikke kan stemme for de af retsforbundet stillede ændringsforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal gøre den bemærkning, at så længe vi har en ubegrænset rentefradragsret, er det nødvendigt at have en lejeværdibeskatning.

Dette forslag om uændret beløb fra 1980 til 1981 kan selvfølgelig kritiseres ud fra forskellige forudsætninger, som det også er sket, men hvis man betragter de faktiske konsekvenser af lejeværdibeskatningen som en afgift på værdistigninger og værdier, må man sige, at vi netop fra 1980 til 1981 historisk enestående har kunnet konstatere, at ejendomsværdierne ikke er gået i vejret, og at det måske derfor ikke er det mest ubejlejlige tidspunkt i danmarkshistorien at holde lejeværdibeskatningen i ro.

Jeg kan ikke gå ind for nogen af de ændringsforslag, der er stillet, men jeg skal gøre den bemærkning til hr. Glistrups gaveuddelingsforslag, at det, at standardfradraget har stået fast i en meget lang årrække – det har jeg også sagt tidligere til hr. Glistrup og hans partifæller – modsvares af, at lejeværdien over denne samme lange årrække ikke er fulgt med op, hverken i forhold til løn- og prisudviklingen eller i forhold til, hvordan ejendomsværdierne har udviklet sig. Derfor er der en rimelig balance, og det ville være et brud på denne balance, hvis man pludselig gav sig til at regulere på standardfradraget. Derfor kan jeg under ingen omstændigheder medvirke til et sådant forslag.

Heller ikke forslaget om at udstrække standardfradraget til ejerlejligheder kan jeg under nogen omstændigheder medvirke til, hvilket også skyldes et forhold, som ikke har været nævnt i diskussionen, men som er væsentligt. Den måde, vi ifølge vurderingsloven vurderer på, gør, at ejendomsskatter slår væ-

sentligt svagere igennem i ejerlejligheder end i parcelhuse, og den favor, man har her, opvejer i de fleste tilfælde så rigeligt mangelen på standardfradrag, og det er en ekstra god grund til, at dette forslag, hvis der skal være balance i tingene, rimeligvis ikke bør vedtages.

Jeg skal ligesom hr. Arne Bjerregaard sige, at jeg synes, det konservative folkepartis forhold til statsfinanserne er blevet mere lemfældigt, end man kunne have håbet fra et sådant partis side med den historie og den ansvarlighed, der tidligere har præget partiet. Det kan jeg kun beklage ikke er tilfældet.

Endelig skal jeg sige, at hr. Glistrups ændringsforslag om de blandede ejendomme er overflødig, også fordi vi er opmærksomme på, at den cirkulæreskrivelse, der har været om behandlingen efter de seneste ændringer i ligningsloven, har været for skrap i sin formulering, kan fortolkes for restriktivt, og der vil derfor blive lavet – det er også meddelt i besvarelsen af spørgsmål 7 til skatte- og afgiftsudvalget – et nyt cirkulære, der retter op på dette forhold.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var en meget interessant betragtning, ministeren kom med om, at ejendomsskatterne for ejerlejligheder slår igennem som følge af det vurderingsprincip, som man lavede herinde i sin tid. Jeg vil derfor stille ministeren følgende spørgsmål: hvis det argument, ministeren kom med, er rigtigt, nemlig at ejendomsskatterne slår væsentligt mindre igennem ved ejerlejligheder end ved almindelige parcelhusejendomme, er det så stadig væk ministerens opfattelse, at man bør give lempelser i ejendomsskatten ifølge et andet forslag, vi også skal have igennem her inden sommerferien, for ejerlejligheder, som er udstykket og beliggende i fredede ejendomme?

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Ministeren gentog den bemærkning, hr. Arne Bjerregaard fremkom med som en strøtanke, nemlig at det var ulogisk, at det konservative folkeparti, der i tide og utide talte om at styrke statsfinanserne, kunne slutte sig til forslag som dem, der er stillet af frem-

[Hagen Hagensen]

skridtspartiet. Uden i øvrigt at ville optage nogen diskussion om disse forhold – det kan gemmes til en anden gang – vil jeg blot sige, at vi i sin tid, da lejeværdien for 1980 skulle fastsættes, var imod den stigning, der skulle være, og logikken er derfor også i orden, når vi finder, at der bør ske en lempelse fremfor en skærpelse af lejeværdien i 1981.

Wilhelm (VS):

Jeg synes, at ministerens begrundelser for dette her er aldeles usammenhængende og selvmodsigende; de kan i det højeste bruges til at vise, at lejeværdibegrebet er uegnet som grundlag for en faktisk boligudgift. Det kan aldrig være rimeligt, at folks boligudgift svinger med, hvor store værdistigningerne tilfældigvis er, og sådan har det jo heller aldrig været, når det gik den anden vej. Når man nedtrappede lejeværdiprocenten fra 4 til 1,7, var det jo, fordi huspriserne steg hurtigere end folks indtægter og det almindelige prisniveau. Nu, første gang hvor det modsatte sker, bruger man pludselig det som begrundelse for, at lejeværdien ikke skal stige.

Det hænger heller ikke sammen med, at man i hele den foregående periode havde forudbestemt, at lejeværdiskatten skulle beregnes på grundlag af 16. alm. vurdering, 16. alm. vurdering plus 15 pct., 16. alm. vurdering plus 25 pct. og 16. alm. vurdering plus 35 pct. Det var jo en skala, man lavede, vel vidende, at den ikke fulgte prisudviklingen på huse; det gjorde den i hvert fald ikke i sidste del af den periode.

Endelig må man sige, at der ikke er nogen logik i ministerens startbemærkning om, at når man havde rentefradragsretten, måtte man også have lejeværdien, for det, der sker med dette forslag, er, at gabet mellem rentefradraget og lejeværdibeskatningen bliver forøget meget væsentligt.

Skulle man endelig tage taktiske hensyn til, hvornår disse ting svinger for meget for de enkelte husstandes indkomster, er der et hensyn at tage, når man går over til en ny vurdering, for der sker helt vanvittige vilkårligheder, så længe man knytter sig til lejeværdibegrebet. Det sker næste gang, og det benytter man som begrundelse for at tage et meget lille gennemsnitsspring næste gang. Men baggrunden for det meget lille gennemsnitsspring havde så med rimelighed været,

at man tog i hvert fald et pænt, almindeligt – og gerne lidt større end almindeligt – spring denne gang. Det er fuldstændig usammenhængende at argumentere for, at der heller ikke skal ske noget denne gang, hvor man dog fastholder grundlaget 16. alm. vurdering.

Glistrup (FP):

Jeg er enig med hr. Wilhelm i, at ministeren havde en udpræget offday i dag. Lad gå med, at der ganske klart er politiske uoverensstemmelser mellem socialdemokratiets og fremskridtspartiets syn på de felter, vi her beskæftiger os med; alligevel kunne ministeren godt komme med en fremstilling, som var logisk, saglig og sammenhængende, men alle tre ting svigtede ved ministerens kommentarer til fremskridtsændringsforslagene.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt vi skal bevare standardfradraget på de 2.000 kr., som det altså har stået på som absolut beløb nu i 16 år, sagde ministeren, at man måtte huske på, at heller ikke lejeværdien er steget så meget, som pris- og lønudviklingen er steget. Ja men her er overhovedet ikke tale om, at man for standardfradragets vedkommende har lavet nogen som helst stigning, end ikke en mindre stigning end den, som pris- og lønudviklingen har udvist, og derfor vil jeg spørge ministeren, hvor meget han mener dette efterhånden fuldstændig oldnordiske beløb på 2.000 kr. så skal reguleres til.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt parcelhuse, der ligger på etager – ejerlejligheder – skal behandles som andre parcelhuse, hævdede ministeren – og det er nok tvivlsomt, om han havde ret i det – at der var nogle specielle problemer i forbindelse med vurderingen af ejerlejligheder, idet ejendomsskatter ikke slog så meget igennem dér, som ejendomsskatter slår igennem ved parcelhusvurderingen. Ja men så er det da totalt for smed at rette bager, når man finder på at hævde, at man så skal lave en anden urimelighed for ejerlejlighedsejerne, nemlig ikke at give dem standardfradraget. Hvis der er en fejl på ét område, må man selvfølgelig rette den på det område og ikke lade nogle helt andre ejerlejlighedsejere, som ikke har nogen fordel dér, hvor skavanken sætter ind, undgælde ved, at de så heller ikke får standardfradraget, men altså får skatteministerens miskundhed i ne-

[Glistrup]

gativ betydning både i pose og i sæk; det kan der da ikke være nogen logik i.

Vedrørende problemet om de blandede ejendomme er det da lykkeligt, at ministeren erklærede sig enig med fremskridtspartiet i realiteten, men det er ikke nok, at man udsender et cirkulære, som går på tværs af lovtæksten, for man risikerer, at nogle ligningsmyndigheder eller senere nogle domstole henholder sig til lovtæksten og ikke til cirkulæret. Når vi altså vitterlig er enige om, at der er opdaget en fejl i lovtæksten – og jeg gentager, at det er en ren og skær skønhedsfejl, som alle vi, der stemte for den pågældende lovgivning i sin tid, derunder altså både socialdemokratiet og fremskridtspartiet, ganske klart ikke var opmærksomme på i 1979 – når vi opdager en sådan fejl i lovtæksten og den også erkendes fra socialdemokratiets side, hvorfor kan socialdemokratiet så dog ikke i det mindste medvirke til at gøre lovtæksten i orden? I øvrigt kan man udsende alle de cirkulærer, man vil, men det eneste rigtige er da, at lovtæksten bliver præcis og rigtig.

Endelig havde ministeren nul kommentarer til det sidste spørgsmål, nemlig om dem, der har bygget hus inden for det sidste års tid, til trods for at det da må være aldeles oplagt, at de mennesker, som konjunkturerne har været det sidste års tid, ikke fra første færd bør rammes med bål og brand. Hvorfor kan ministeren ikke i hvert fald give en begrundelse for, at han vil stemme imod ændringsforslag nr. 1 og 8, i stedet for bare ganske generelt at sige, at han stemmer imod dem, og så forbigå dem i tavshed? Jeg synes, ministeren skulle tage sine bemærkninger op til revision; så får han forhåbentlig en bedre dag senere end den, han hidtil har haft ved den tale, han har holdt her i dag.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre vil stemme imod samtlige de ændringsforslag, der er stillet. Dog er der ét, nemlig ændringsforslag nr. 7, som jeg synes kræver en enkelt bemærkning.

Vi har hørt her, at hr. Glistrup mener, at det er lovtæksten, vi bør lave om, med den begrundelse, at lovtæksten skal være præcis. Nu tror jeg nok, man skal være skattejurist for at kunne se, at der er en præcis forskel på ordet »væsentlig« og ordet »overvejen-

de«. Det er der jo netop kun i den fortolkning, skattemyndighederne lægger i disse to ord. Derfor har vi lagt vægt på det svar, vi har fået på bilag 4 i udvalget som svar på spørgsmål 7, og som også skatteministeren henviste til. Men da han gjorde det ganske kort, så vil jeg tillade mig at citere det væsentlige afsnit i det svar for dermed at begrunde, hvorfor vi ikke mener, det er nødvendigt at ændre et enkelt ord. Der står:

»Reglerne om standardfradrag begrænser imidlertid kun ejerens fradrag for de faktiske driftsudgifter vedrørende ejendommen, idet der ved lovændringen ikke er tilsigtet en begrænsning af fradraget for driftsudgifter, der vedrører den erhvervmæssige virksomhed. For at tydeliggøre dette forhold påregnes udsendt et supplerende cirkulære om den nærmere forståelse af reglerne om dette punkt. Af udkastet til et sådant cirkulære fremgår, at som fradragsberettigede driftsudgifter vedrørende den erhvervmæssige virksomhed betragtes også sådanne udgifter til vedligeholdelse af erhvervslokalerne, som en lejer normalt selv må afholde i forbindelse med et erhvervslejemål.«

Det mener jeg må være begrundelse nok for, at vi kan være sikre på, at denne fortolkning af § 15 K bliver ændret, og jeg mener altså ikke, at ordene »overvejende« og »væsentlig« er så forskellige, at det i sig selv skulle begrunde en lovændring.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Aase Olesen har ikke ret, når hun hævder, at man skal være jurist for at indse, at ordene »overvejende« og »væsentlig« er to forskellige ord på dansk; man skal bare kende det danske sprog. Ordet »overvejende« betyder »mere end 50 pct.«; det vejer over i forhold til det, der trækker i den anden retning. Ordet »væsentlig« betyder, at det ikke er noget, som er fuldstændig ligegyldigt og småt, og der har været en ganske fast fortolkning i skattepraksis gående ud på, at ordet »overvejende« betyder »51 pct.« og ordet »væsentlig« betyder »25 pct.«. Hvis man skal være jurist for at kunne forstå det, må jeg gøre fru Aase Olesen opmærksom på, at det til syvende og sidst er jurister, der skal dømme i de sager, og jurister skal dømme

[Glistrup]

efter loven og ikke efter, hvad ministeren i strid med lovteksten udsender af cirkulærer.

Når vi derfor er enige i realiteten, er det en skamlet på dette folketing, at man ikke kan ændre loven, sådan at loven bliver klar, men at vi skal hakke videre måske i et uendeligt tidsrum med en lovtekst, som simpelt hen er erkendt af os alle sammen som forkert. Hvorfor kan man dog ikke stemme ja til fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 7? Det er dog vigtigere, at vi får en rigtig lovgivning, end at man absolut bare skal stemme fremskridtsforslag ned, selv om jeg godt ved, at der er mange både i fru Aase Olesens parti og andre steder, der mener, det er et selvstændigt synspunkt, at man skal stemme nej, fordi et forslag kommer fra fremskridtspartiet. Men det kan ikke være rigtigt af tinget at gøre det.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Til beroligelse for hr. Glistrup kan jeg sige, at min almentilstand er udmærket, men at jeg altid føler et vist ubehag, når jeg skal diskutere hr. Glistrup og hr. Glistrups forslag, og det kan være, det har påvirket min optræden heroppe.

Der tales om logikken i disse regler. Ja men der er ikke nogen højere logik, end at dette er resultatet af mange års politisk udvikling, og at de aktuelle forslag er resultatet af et politisk kompromis; det burde være velkendt for alle. Men det, at det er sådan, er ikke nogen begrundelse for at bryde balancer, indføre nye privilegier for bestemte grupper eller bryde den rest af logik, der måtte være i reglerne. Jeg mener sådan set, man kan sige, at fremskridtsforslagene stort set er udtryk for alle disse tendenser tilsammen.

Hr. Glistrup fremdrager igen standardfradraget og siger: det er slet ikke blevet reguleret, og derfor kan man ikke komme med den parallel, at lejeværdien er kommet til at veje lettere og lettere, som årene er gået. Dertil må jeg desværre sige, at lejeværdien for alle ejerboliger altid har været et større beløb end standardfradraget, og derfor er det, at den ikke er fulgt med op, beløbsmæssigt mindst lige så meget værd, som det ville have været at regulere såvel lejeværdien som standard-

fradraget opad med den faktiske udvikling dels i omkostninger, dels i ejendomspriser.

Endvidere påstår hr. Glistrup, at der ikke er nogen speciel logik i at sige, at ejerlejlighederne på den ene side har en fordel, når det gælder grundværdiansættelser og dermed belastningen af ejendomsskatter, og at de på den anden side har en ulempe derved, at de ikke har standardfradraget. Nej, men det er sådan, og det er kun det ene punkt, vi har til debat her. Det ville efter min mening være udtryk for en ubalance, hvis man fjernede en skærpende regel uden tilsvarende at fjerne en særlig begunstigelse, som ligger i den måde, systemet er indrettet på. Derfor bemærkningen og ikke mere om den sag fra min side.

Så skal jeg lige sige afslutningsvis til hr. Wilhjelm, at der efter min mening også hos hr. Wilhjelm er tale om en vis mangel på logik. VS' holdning til grundskatter er mig bekendt – og jeg synes, det kom til udtryk forleden dag, da vi drøftede grundskatterne for de kommende år – at dem skal man have, og de skal helst stige, for at de kan dæmpe en værdistigning; det må vel være formålet, så meget georgister er der vel i VSerne. Hvis man har det forhold til grundskatter, må man vel også sige, at lejeværdien har en tilsvarende funktion i retning af at dæmpe nogle værdistigninger, som ellers ville opstå, fordi fordelene ved ejerboligerne skattemæssigt ville være endnu større.

Derfor er der vel også en vis rimelighed i at sige, at lige så vel som grundskatterne skal bevæge sig noget i takt med værdistigningerne, skal også lejeværdien gøre det. Omvendt kan man sige, at det så måske ikke er så helt ulogisk – men nok lidt mere tilfældigt, end jeg kan lide at indrømme det – at man netop i 1981 har holdt lejeværdien i ro i forhold til året forud, for der er rent faktisk ikke sket værdistigninger på fast ejendom.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 31 stemte for, 107 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 3 stemte for, 135 imod.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 46 stemte for, 93 imod.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 31 stemte for, 110 imod.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 33 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 33 stemte for, 108 imod.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Afgiftsfritagelse for månedsaviser).
[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 71. Fremsat 11/11 80. Første behandling 9/12 80. Betænkning 6/5 81).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 17 stemte for, 123 imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme og om ændring af ligningsloven. (Kontantvurdering m.v.).

(Lovforslag nr. L 197. Fremsat 1/4 81. Første behandling 7/4 81. Betænkning 6/5 81).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Glistrup (FP):

Hvis det ellers er lykkedes inden for et år fra nu at få landets aviser i gang igen, kommer de ikke til at savne stof til, hvad de skal skrive om i maj måned 1982, for der er ikke nogen som helst tvivl om, at den regel, som